

Mirabent i les “imatges afectives” de Th. Ribot

JORDI CARCASÒ (*Universitat Ramon Llull*)

La influència del concepte d'*Image affective* de Th. Ribot (*La Psychologie des sentiments*, 1896) sobre F. Mirabent és ben evident. Ribot l'elabora a partir dels treballs de diversos estetes britànics i de la influència l'*Einfühlung* alemanya. Segons Ribot, disposem d'una memòria afectiva, en forma imatges determinades que ens han subministrat els sentits; una mena de predisposició emotiva, que defineix les traces de les imatges que elaborem d'un fet actual i suscita en nosaltres imatges de successos anteriors semblants. Proposa l'existència d'un model afectiu, tan evident com el model visual, auditiu o motor, que consisteix en la reviviscència de les representacions afectives, de les quals les imatges que se'n deriven en són una prova; un model amb una forta dependència de condicions fisiològiques internes i del caràcter i del temperament individuals.

Influït per Kant, Francesc Mirabent rebutja tractar els sentiments únicament des del punt de vista afectiu i creu en la possibilitat que la voluntat pugui modificar aquest sentiment i així canviar la manera de veure el món. A partir d'aquest moment, la voluntat (en la qual la raó hi té un paper destacat), torna a erigir-se com a element clau en els nostres judicis, i especialment el de Gust. És per això que creu en dues zones en la funció de jutjar: per una banda l'àmbit dels judicis inferiors on s'hi troben les sensacions confuses, imatges determinades, judicis preparatoris,... i per altra, una de superior i reflexiva, regida per principis racionals, on s'hi troben també els judicis ideals.

El concepte d'imatges afectives i memòria afectiva de Ribot permeten a Mirabent dignificar o donar una major importància a la relació entre sensació i emoció, allunyant-lo d'explicacions simplement fisiològiques, i portant-lo a una revaloració de la raó, i assumint una tendència ideal irrenunciable.